

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050126176/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

I den almindelige Glæde over Winthers Ungdomsdigtning havde der kun lydt en enkelt skurrende Tone, hvor Molbech tilsidst i sin Anmeldelse advarede mod Paavirkning fra Heine, »en af Døgnets tyske Modedigtere, hvis Indbildninger og Selvtillfredshed uden tvivl er større end hans Geni«. Modtagelsen af »Nogle Digte« (1835) var ganske anderledes blandet. Chr. Wilster anmeldte Winthers Digtssamling saa nedsættende og »krænkende«, at Poul Møller følte sig drevet frem til en Modkritik. Den litterære Holmgang mellem de to fortjener ikke Interesse ved sine Detaljer, men den markerer skarpt, at Winthers Digtning havde optaget nye Elementer.

Hans Digtning fra Trediverne kan karakteriseres som en Overgangsdigtning, i hvilken gammelt og nyt brydes.

Det ny, der nu mere udtalt end i Ungdomsdigtningen trænger frem, er hele den sammensatte Kulturform, der kan udtrykkes med Begrebet *Byen* og efter sit særlige Milieu og sin Menneskekreds som *Selskabet*.

Med et tydeligt Gennemslag af københavnsk Lokalkolorit møder vi det ny som fælles Træk for en lille Gruppe Digte: »Til A. M.«, »Vandring og Opdagelse«, »Til Beppina«, »Min Skat« og »Mathildes Hænder«.

Selve Byen er i et Par Tilløb til Byskildring opfattet uden Sympati, denne »Rumle-By«, i Modsætning til det yndige Landliv:

Regnen øser paa hver Rude,
Droschken ruller tung og dorsk,
og De vækkes kun ved Torsk,
Skraldemand og Pindebrænde.

Da Winther som gammel Mand sad i sit Hotelværelse i Paris og længtes hjem, skrev han et Par vemodige Linjer:

Et Gaderaab, en Vogn paa Gaden
Mig minde tidt om Axelstaden.